

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
БАЊА ЛУКА

ПРИМЉЕНО: 6. 6. 2017.

ОРГЈЕД	БРОЈ	ПРИЛОЖ	ВРШЋЕНОСТ
	605		

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника у звање ванредног професора
за ужсу научну област Грађанско право и грађанско процесно право

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:
Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци бр. 02/04.3.625-71/17 од 23.03.2017.
године.

Ужа научна/умјетничка област:
Грађанско право и грађанско процесно право

Назив факултета:
Правни факултет Универзитета у Бањој Луци

Број кандидата који се бирају:
1 (један)

Број пријављених кандидата:
1 (један)

Датум и место објављивања конкурса:
29.03.2017. године у дневном листу „Глас Српске“ и на web сајту Универзитета у
Бањој Луци

Састав комисије:

- а) Проф. др Мелиха Повлакић, редовни професор, ужа научна област Грађанско право и грађанско процесно право, Правни факултет Универзитета у Сарајеву (предсједник),
 б) Проф. др Енес Хашинћ, редовни професор, ужа научна област Грађанско право и Грађанско процесно право, Правни факултет Универзитета у Зеници (члан),
 в) Проф. др Јелена Видић-Трининћ, ванредни професор, ужа научна област Грађанско право и Грађанско процесно право, Правни факултет Универзитета у Новом Саду (члан).

Пријављени кандидат:

Доц. др Раденко Јотановић.

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ**a) Основни биографски подаци :**

Име (име оба родитеља) и презиме:	Раденко (Радомир и Нада) Јотановић
Датум и мјесто рођења:	17.01.1975. године.
Установе у којима је био запослен:	<ul style="list-style-type: none"> - Министарство унутрашњих послова Републике Српске (1999-2001); - Правни факултет Универзитета у Бањој Луци (2001-).
Радна мјеста:	<ul style="list-style-type: none"> - Приправник (1999-2000); - Шеф Одјека (2000-2001); - Асистент (2001-2008); - Виши асистент (2008-2012); - Доцент (2012-).
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	- Члан Удружења правника Републике Српске.

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Дипломирани правник
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 1998. година
Просјечна оцјена из цијelog студија:	8,46 (осам и 46/100)

Постдипломске студије:

Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Београду
Звање:	Магистар правних наука
Мјесто и година завршетка:	Београд, 2008. година.
Наслов завршног рада:	„Право грађења – посебно у праву БиХ“
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Грађанско право
Просјечна оцјена:	Појединачни испит из Методологије правних и друштвених наука положен оцјеном 8, группни усмени магистарски испит положен с одликом и завршни магистарски рад успешно одбранјен с одликом.

Докторске студије/докторат:

Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бања Лука, 2012. године.
Назив докторске дисертације:	Право на физички интегритет личности у грађанском праву
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Грађанско право и грађанско процесно право
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	<ul style="list-style-type: none">- Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, асистент, 2001. године;- Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, виши асистент, 2008. године;- Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, доцент, 2012. године.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора
Научна критика и полемика у националном научном часопису, чл. 19, ст. 1, т. 31 Правилника (број бодова: 2):
1. Раденко, Јотановић, Стицање и губљење стварних службености, Српска

правна мисао, бр. 1-4/2001, стр. 549-556;

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја, чл. 19, ст. 1, т. 9 Правилника (број бодова: 6):

1. Раденко, Јотановић, Пренос права на откуп стана, *Годишњак Правног факултета у Бањој Луци*, бр. XXVI/2002, стр. 359-371;
2. Раденко, Јотановић, Права личности у праву Републике Српске, *Годишњак Правног факултета у Бањој Луци*, бр. 31-32/2010, стр. 349-366;

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампан у целини, чл. 19, ст. 1, т. 15 Правилника (број бодова: 5):

1. Раденко, Јотановић, Појам права грађења, *Правна ријеч*, бр. 8/2006, стр. 369-385;
2. Раденко Јотановић, Право грађења према Закону о стварним правима Републике Српске, Актуелна питања савременог законодавства, *Зборник радова са Саветовања правника 08-12. Јун 2009. године у Будви*, Београд, 2009. година, стр. 85-98;
3. Раденко, Јотановић, Грађанскоправни аспекти употребе *in vitro* ембриона у поступку „вјештачке“ оплодње, *Правни живот*, бр. 10/2009, стр. 1165-1181;
4. Раденко, Јотановић, Право на живот и/или право на смрт у контексту еутаназије, *Правна ријеч*, бр. 24/2010, стр. 179-192;
5. Раденко, Јотановић, Трансплантија у праву Републике Српске, *Правни живот*, бр. 9/2010, стр. 297-312;
6. Раденко, Јотановић, Одговорност за повреду уговора, *Зборник радова са Саветовања правника 11-15. Јун 2012. године у Будви*, Београд, 2012. година, стр. 117-130.

Радови послије последњег избора/реизбора

Научна монографија националног значаја, чл. 19, ст. 1, т. 3 Правилника (број бодова:10):

1. Раденко, Јотановић, *Право на физички интегритет као основа других права личности*, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука, 2016. године, (број страна 432);

Монографија „Право на физички интегритет као основа других права личности“ садржи свеобухватну анализу свих права личности из каталога „права на физички интегритет“, као заједничког назива за сва она најважнија права личности која представљају претпоставку постојања свих осталих права личности. Оно што посебно карактерише ова права личности јесте њихов однос према техничко - технолошком напретку друштва у којем налазе оправдане свог постојања. С једне стране примјетан је убрзани техничко – технолошки развој људске цивилизације крајем ХХ-тог и почетком ХХI-ог вијека праћен нормативно и

деклеративно појачаном заштитом права личности. Са друге стране, наилазимо на једну парадоксалну ситуацију да се са друштвеним напретком ова права личности све више угрожавају, па чак и обесмишљавају.

Монографија се састоји од садржаја, два главна дијела подијељена на главе и одјељке, закључка и потиса кориштене литературе. Први дио под називом „Уопште о правима личности“ састоји се од три главе и то: „Теорије о правима личности (мјесто права личности у систему грађанског права, правна природа права личности)“; „Карактеристике права личности“ и „Појам права личности и однос према сродним правима“. У оквиру ових глава, као што то проистиче и из самог њиховог наслова, обраћена су општа питања о правима личности. Постоје бројне теорије о правној природи права личности међу којима доминира она према којој су права личности (под)грана грађанског права, односно квантитативно мањи дио грађанског права.

Као саставни дио грађанског права права личности имају специфичне карактеристике између којих доминира она неимовинска. На тај начин се квантитативно већи дио грађанског права употребљује са његовим неимовинским дијелом. Међутим, значајно је ставити напомену да из релације „права личности – неимовинска права“ не проистиче и релација „права личности – неимовинска штета“, јер су права личности појмовно шире категорија од неимовинске штете и неисцрпљују се у њеној накнади, већ постоје и друга грађанскоправна средства за накнаду штете настале повредом права личности. Права личности налазе се у међусобној вези са другим сродним правима приватног (медицинско право, право масмедија и др.) и јавног (кривично право, управно право и др.) карактера.

Други дио научне монографије има наслов „Право на физички интегритет као основа других права личности“ и састоји се, такође, из три главе. У првој глави под називом „Појам и правни оквир права на физички интегритет“ аутор је апостофирао „право на физички интегритет“ као заједнички назив за најзначајнија права личности која представљају основу и дају смисао свим другим, мање значајним, правима личности. Ова најважнија права личности су таксативно наведена и свако од њих је појединачно елаборирано и то: право на живот, право на заштиту здравља, право на тјелесни интегритет, право на психички (душевни) интегритет, право на полни интегритет, право на слободу, право на (људско) достојанство и право на (здраву) животну средину.

У другој глави под називом „Човјек као субјекат права на физички интегритет“ постулирана је основна ауторова теза о човјеку, физичком лицу као титулару појединачних права из каталога права на физички интегритет. Ова теза се заснива на три различита односа грађанскоправне заштите личности човјека и то: 1. заштита човјека у односу према држави; 2. заштита човјека у односу према другом човјеку и 3. Защита човјека од њега самог. У оквиру сваког од ова три правна односа грађанскоправне заштите личности човјека обрађени су појединачни случајеви у којима може доћи до повреде права личности из корпуса права на физички интегритет личности. Тако се у области заштите човјека у односу према држави обезбеђује правна заштита у случају смртне казне; еутаназије; трансплантије; обдукције и есхумације; (био)медицинских огледа; присилног задржавања и присилног смјештаја лица с менталним поремећајем; незаконитог или неправилног рада државних органа и узимања узорака крви и других тјелесних

супстанци ради ДНК анализе.

У односу према другом човјеку грађанскоправна заштита обезбеђује се у случају проузроковања смрти, тјелесне повреде или оштећења здравља и других повреда права на физички интегритет причинених кривичним дјелом; повреда права на физички интегритет у спортским активностима; неовлашћеним (противправним) ограничењем или одузимањем слободе; физичког кажњавања дјеце; сиде и других заразних болести; стерилизације и кастрације. Заштита човјека од њега самог могућа је у случају самоубиства (самоуништења, самоусмрћења, самоубијања, самоубилачке смрти, суицида); самоповреде (самопрећивања, самооштећења); проституције и порнографије; транссексуалности (транссексуализма, транссексуализма, трансродности); естетског (косметичког) медицинског третмана; токсикоманије (наркоманије, алкохолизма, пушења); Body art-a, умјетности тијела (тетовирања, пирсинга, жигосања, стварања ожилјака, имплантације) и других случајева заштите човјека од њега самог (штрајк глађу, добровољно давање крви и крвних компоненти, просјачења, скитње, беспосличења и стриптиза).

У оквиру треће главе под називом „Други субјекти права на физички интегритет“ аутор, поред човјека, даје преглед и других, потенцијалних субјеката права на физички интегритет. У том смислу се као секундарни, посредни, имплицитни субјекти ових права наводе људски заметак, умрло лице и леш, животиње и животна средина. Сваки од наведених ентитета има ограничени правни субјективитет који подразумијева и сразмјеран степен грађанскоправне заштите појединачних права из каталога права на физички интегритет која по природи ствари могу припадати овим ентитетима. У сваком случају се о њиховом правном субјективитету углавном говори у домену моралног статуса, који тек треба да се обликује стицањем одговарајућег правног статуса.

(10 бодова)

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампан у цјелини, чл. 19, ст. 1, т. 15 Правилника (број бодова: 5):

1. Раденко, Јотановић, Право грађења, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 70/2015, стр. 637-656;

Право грађења је ново стварно право у законодавству земља насталих на простору бивше југословенске државе. Ради се о правном институту који даје могућност правног разdvajaња земљишта и зграде изgrađene на том земљишту. Оснивањем права грађења начело *superficies solo cedit*, уместо између земљишта и зграде, примијењује се између права грађења и зграде, тако да је зграда припадност права грађења, а не земљишта на коме је изgrađena како би то био случај да нема права грађења. Право грађења, на неки начин, преузима улогу земљишта. Зграда се може правно одвојити од земљишта и то управо правом грађења, али се не може одвојити зграда од права грађења јер се ради о јединственој правној непокретности. У складу са тим, не може једно лице бити носилац права грађења, а

друго власник зграде, већ је то увијек једно те исто лице. Право грађења има двоструку правну природу тако да оно истовремено представља и оптерећење земљишта на коме је основано и самосталну непокретност у правном смислу.

(5 бодова)

2. **Раденко, Јотановић,** Однос између права личности и права (мас)медија, Зборник радова са четрнаестог међународног савјетовања „Актуалности грађанског и трговачког законодавства и правне праксе“, Неум, 17-19.06.2016. године, стр. 547 – 555;

Права личности су „категорија“ грађанског (приватног, цивилног) права која са развојем демократског друштва проширују свој каталог. Истовремено степен демократичности једног друштва се, између остalog, мјери и степеном слободе изражавања и медија. Неповредивост права личности је гарантована бројним међународним и домаћим документима, али исто тако постоји и право на слободу изражавања заштићено истим тим документима. Због тога се као оправдано поставља питање: како успоставити однос (баланс, равнотежу) између ова два међусобно супростављена права? Аутор у раду одговор на постављено питање покушава дати кроз анализу међународне и домаће легислативе, затим кроз приказане ставове јуристајући, као и представљањем бројних пресуда, нарочито Европског суда за људска права.

(5 бодова)

Прегледни научни рад у часопису националног значаја или поглавље у монографији истог ранга, чл. 19, ст. 1, т. 12 Правилника (број бодова: 6):

1. Радић, Дарко и **Јотановић, Раденко**, Заштита жираната у Федерацији Босне и Херцеговине, *Друштвени огледи – часопис за правну теорију и праксу*, вол. 3, бр. 1/2016, стр. 141-157;

У ФБиХ је 2013. године усвојен Закон о заштити жираната који је ступио на снагу 18.12.2013. године. Ради се о lex specialis закону којим се регулише правна заштита жираната као посебне категорије лица код уговора о кредиту. Међутим, овај закон предвиђа бројна рјешења која значајно одступају од општих правила облигационог права, а нарочито одредаба ЗОО-а којима се уређују уговор о кредиту и уговор о јемству. У овом раду разматрају се појединачна рјешења из Закона о заштити жираната и анализира њихова неусаглашеност са општим правилима облигационог права, јер је евидентно да се постојећим рјешењима у Закону о заштити жираната, у ствари, потенцијално врши деконструкција одређених облигационоправних института. Дефиниција уговора о кредиту, како је утврђена у поменутом закону, односно посебно уређење односа између повјериоца и јемца у значајној мјери одступају од општих правила облигационог права и у том смислу

представљају рјешења која нису компатибилна институту јемства – његовим општим правилима, структури и врстама јемства. Поред тога, предвиђена су посебна ограничења слободе уговора за лице које намјерава да јамчи за обавезу главног дужnika из уговора о кредиту. Аутори у овом раду управо преиспитују оправданост и прихватљивост ових рјешења, како са становишта осталих законских прописа којима се уређује ова материја правних односа, тако и са становишта домаће правне традиције, а у циљу проналажења одговора да ли су разматрана рјешења хармонизована са осталим позитивним законским прописима и да ли су у функцији правне сигурности.

(6 бодова)

Прегледни рад, чл. 19, ст. 1, т. 29 Правилника (број бодова 3):

1. **Јотановић, Раденко**, Правни статус животиња у Грађанском праву, Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, бр. 36/2014, стр. 101 – 122;

У савременим правним системима углавном је напуштен традиционални приступ односа према животињама, према којем се оне третирају као објекти права својине, односно као вриједности које уживају одређени степен правне заштите у сврху остваривања интереса човјека, и прихваћа становиште према којем животиње уживају правну заштиту због тога што су вриједности саме по себи, а не због потреба и интереса човјека. Овакав приступ односу према животињама захтјева и одговарајућу правну верификацију у смислу одређивања њиховог правног положаја (статуса). Преовлађујуће становиште по овом питању јесте да животиње имају специфичан правни положај, тј. правни субјективитет *sui generis*, који је различит од правног субјективитета физичких и правних лица која су једини неспорни субјекти права. Ова разлика произиђе из чињенице да животиње не могу бити титулари, тј. имати правну, пословну и деликтну способност код имовинских права, али могу имати правну способност за одређена неимовинска права, ипр. право на живот, тјелесни и психички интегритет, заштиту здравља и др. Овакав *sui generis* правни субјективитет животиња укључује и њихов специфичан, *sui generis*, правни положај као објекта права. Даље, пошто немају правни субјективитет у пуном капацитetu, то подразумијева да животиње имају истовремено и правни положај објекта права, али исто тако у једном ограниченој правном капацитetu, јер могу бити објекти права својине, али не и објекти права залоге, права ретензије и сл.

(3 бода)

2. **Јотановић, Раденко**, Повреда права на физички интегритет незаконитим или неправилним радом државних органа, Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, бр. 39/2017, стр. 105 – 123;

Права личности представљају неимовински дио грађанског права. У нашем праву права личности се изучавају у оквиру материје о објектима грађанског права. Разликовање између субјеката и објеката права личности се врши на начин да се субјектом права сматра личност човјека као цјелина, а објекат права су појединачни својства (дијелови) од којих се састоји личност као цјелина. Немају сва права личности исти значај за своје титуларе, већ су нека од њих значајнија, а нека мањег значаја и зависна од ових првих. Она најзначајнија права из општег појма права личности имају заједнички назив „право на физички интегритет“. Правни однос између појединачних права на физички интегритет и субјеката права личности може се сагледати са аспекта односа према држави, односа према другим субјектима и односа према самом себи. Један од случајева у којима може доћи до повреде права на физички интегритет јесте и незаконити или неправилни рад државних органа.

(3 бода)

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја, чл. 19, ст. 1, т. 9 Правилника (број бодова: 6):

- 1. Јотановић, Раденко,** Регистрована залога према оквирном закону о залозима, *Српска правна мисао*, бр. 48/2015, стр. 9 – 37;

*У Босни и Херцеговини је 2004. године донесен Оквирни закон о залозима којим се у правни систем уводи заложно право на покретним стварима уписаним у Регистар (регистратура залога). То је значајна новина у односу на раније заложно право на покретним стварима - ручну залогу (класично заложно право, *pignus*), јер предмет залога остаје у државини заложног повериоца. Поред тога, концепт овог правног института доноси низ нових законских рјешења као што су проширење предмета залога на генеричке ствари, будућу и цјелокупну имовину дужника, затим увођење Регистра залога који обезбеђује публичитет и првенствени ред у намирању, регистрацију без обзира на правни основ стицања залога, али и посебан извршни поступак у случају кад је правни основ настанка правни посао. Насупрот томе, стављају се и бројни приговори на појединачна рјешења у Оквирном закону о залозима који се углавном односе на његову неусклађеност са националним законодавством у погледу номотехнике, терминологије и нормирања правних појмова непознатих нацији правној традицији.*

(6 бодова)

- 2. Јотановић, Раденко,** Правни оквир електронизације нотарских канцеларија и услуга у Републици Српској, *Правна ријеч*, бр. 36/2013, стр. 327 – 342;

Нотарска служба је у правни систем Републике Српске увеђена Законом о

нотарима из 2004. године, док су први нотари почели са радом у априлу 2008. године. Основна дјелатност нотара састоји се у сачињавању нотарских исправа (нотарски обарађене исправе, нотарске овјере и нотарске потврде). Поред тога, нотару од стране суда и других државних органа могу бити повјерени и (неспорни) послови који спадају у надлежност тих правних субјеката. Савремене тенденције у развоју институције нотара иду ка проширењу његових овлашћења (функција медијатора, заступника, јачања правне сигурности у циљу отварања и спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и др.). У обављању ових бројних послова из своје надлежности неопходно је да нотар примјењује информационе технологије, што је у складу са својим електронизацијом, тј. увођењем информационих технологија у рад свих јавних служби. За прелазак са класичног на дигитални облик обављања нотарске службе, потребно је да се створи правни оквир који подразумијева доношење, прије осталих, законских прописа који ће регулисати ову област. Дилема која се при томе појављује јесте, да ли доносити јединствене прописе о дигитализацији или прописе који би важили појединачно за сваку област њене примјене. У том циљу је било неопходно извршити анализу позитивноправне регулативе у овој области, те на основу тога предложити даље законодавне активности.

(6 бодова)

3. Јотановић, Раденко, Начело повјерења у катастар непокретности у праву Републике Српске, Правна ријеч, бр. 40/2014, стр. 553 – 572;

Закон о премјеру и катастру Републике Српске је афирмисао конститутивност уписа приликом стицања права на непокретностима што значи да се својина и друга стварна права на непокретностима стичу, преносе, ограничавају и престају утисом. Циљ законодавца је да се ријеши сукоб између ванкњижног и земљишнокњижног стања како би се успоставио катастар непокретности који ће одражавати стварно правно и фактичко стање непокретности и права на непокретностима. Са начелом уписа испреплитано је начело поуздана чије правно дејство се огледа у заштити савјесног стицаоца који је поступао с повјерењем у катастар непокретности у случају кад се разликују ванкњижно и земљишнокњижно стање. Начело поуздана има своје позитивно правно дејство да све оно што је уписано и постоји (поуздане у истинитост) и негативно правно дејство да све оно што није уписано и не постоји (поуздане у потпуност). Међутим, претпоставке за наступање ових правних дејстава су исте тако да, поред разлике између ванкњижног и земљишнокњижног стања, нужно се односе и на савјесност стицаоца и то све под раскидним условом да у року од 3 године рачунајући од дана предниковог уписа није поднесена брисовна тужба. Тек по истеку овог рока наступа фикција апсолутне тачности катастра непокретности и савјесни стицалац коначно стиче земљишнокњижно право.

(6 бодова)

- 4. Јотановић, Раденко,** Накнада материјалне штете због повреде права личности, Годишњак Правног факултета Универзитет у Бањој Луци, бр. 35/2013, стр. 33 – 55;

Заштита права личности обезбеђује се јавноправним и приватноправним (грађанскоправним) средствима правне заштите. Ова правнозаштитна средства права личности се међусобно не искључују, већ, свака на свој начин, штите ова добра. Међутим, грађанскоправна заштита права личности иде „најдубље“ и покрива све могуће ситуације њихове повреде. У нашем праву прихваћено је стајалиште о јединственој грађанскоправној заштити свих права личности (уз уважавање специфичности заштите појединачних права личности) путем неколико тужби: тужба за утврђење, тужба за пропуштање, тужба за уклањање, тужба за накнаду штете (материјалне и нематеријалне) и тужба за стицање без основа. У оквиру тужби за накнаду материјалне штете разликујемо оне које се односе на накнаду трошкова сахране, трошкова лијечења, изгубљене зараде и изгубљеног издржавања и помагања.

(6 бодова)

- 5. Јотановић, Раденко,** Начело уписа у катастар непокретности у праву Републике Српске, Правна ријеч, бр. 47/2016, стр. 215 – 232;

У Републици Српској извршила је реформа стварног и земљишнокњижног права којом је успостављен Катастар непокретности као јединствена евиденција непокретности уместо дотадашње земљишне књиге и катастра. Основни циљ Катастра непокретности је усклађивање ванкњижног (фактичког) и књижног (правног) дела непокретности. За постизање таквог циља нормирана су и најопштија правила у виду начела земљишнокњижног права. Посебно значајну улогу има начело уписа којим се афирмише конститутивност приликом стицања, преноса, промјене и престанка права својине и других стварних права на непокретностима. Међутим, начело уписа има потпуно (апсолутно) дејство само у случају кад је правни основ стицања књижних права правни посао, док у свим другим случајевима (одлука суда или другог државног органа, закон и наслеђивање) упис има искључиво деклеративно дејство. Оваквим ограничењем конститутивног (апсолутног) дејства начела уписа, не постиже се прогламовани циљ Катастра непокретности што може довести до девалвације овог начела и дестабилизације самог катастра непокретности.

(6 бодова)

- 6. Јотановић, Раденко,** Право на тјелесни интегритет личности, Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, бр. 38/2016, стр. 35 – 63;

Право на тјелесни интегритет личности је једно од основних права из тзв.

*корпуза права на физички интегритет. Заједно са другим правима личности из корпуза права на физички интегритет, ово право је основно, примарно, есенцијално, витално у односу на сва остала права личности. Такође, кроз тјелесни интегритет манифестишују се сва друга права личности из корпуза права на физички интегритет, јер свака повреда тјелесног интегритета има своја спољашња обиљежја зато што је тијело човјека материјализовано, виљиво, општијиво у „спољном“ свијету. Бројне су и разноврсне могућности повреде тјелесног интегритета као што су разне врсте медицинских третмана, (био)медицински огледи и клиничка испитивања, трансплантација *inter vivos* и *post mortem*, разне спортске активности, односно такмичења итд. Међутим, као и код других апсолутних (не)имовинских права противправност повреде је искључења добровољним пристанком отећеног лица, који је у овом случају квалификован, јер се ради о тзв. информисаном пристанку.*

(6 бодова)

7. **Јотановић, Раденко,** Посебно правно регулисање за одређене врсте ствари у праву Републике Српске, *Правна ријеч*, бр. 43/2015, стр. 187 – 207;

У сваком савременом правном поретку поред општег приватноправног регулисања које важи за све врсте ствари у грађанској праву, постоји и посебно јавноправно регулисање за одређене врсте ствари које је претежно уређено правилима управног права. Међутим, општа и посебна правила регулисања нису искључујућа, већ напротив требају да се међусобно усклађују и допуњују. У правном поретку Републике Српске многи посебни закони којима се регулише коришћење и управљање одређеном врстом ствари нису усклађени за Законом о стварним правима као општим прописом. Ради се првенствено о различитој терминологији која се користи у овим законима, тј. употреби другачијег назива за исти појам или употреби истог назива за различит појам, а што у пракси може довести до различитог тумачења, неразумијевања и сл. Због тога би терминологију коју користе поједини посебни закони требало ускладити са појмом општих јавних и добара од општег интереса које регулише Закон о стварним правима, чиме би се успоставио исти правни режим за одређену врсту добара (својински или несвојински), затим одредио предмет добара под посебним правним регулисањем, имаоци права управљања, коришћења и располагања на тим добрима, односно имаоци појединих специфичних субјективних права, као и сама специфична субјективна права која постоје на овим добрима, начин њиховог уписа у јавну евиденцију непокретности итд.

(6 бодова)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 74 бода.

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

Кандидат је током овог периода изводио вјежбе на наставним предметима Грађанско право и Грађанско процесно право на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци. За то вријеме испољио је смисао за наставни рад и показао педагошке квалитете кроз рад са студентима на вјежбама, консултацијма, семинарским радовима и другим облицима наставних активности.

Образовна дјелатност послије последњег избора/реизбора

Кандидат је током овог периода изводио предавања и вјежбе на наставним предметима Грађанско право и Грађанско процесно право на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, као и предавања на наставном предмету Основе земљишно-књижног права на Архитектонско грађевинско геодетском факултету Универзитета у Бањој Луци. Истовремено је изводио наставу на наставним предметима Земљишно књижно право (обавезни предмет) и Нотарско право (изборни предмет) на Другом циклусу студија (мастер) на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци. Наставни и педагошки рад кандидата потврђени су и у овом периоду кроз рад са студентима на извођењу предавања, вјежби и испита, као и на консултацијама и семинарским радовима.

**Нерецензијани студијски приручници (скрипте, практикуми...), чл. 21, т. 17
Правилника (број бодова: 3):**

1. **Јотановић, Раденко**, Алибеговић, Мирна, Радић, Дарко и Крешић, Борис, *Правна регулација животних заједница истог спола у Хрватској, Словенији, Србији и Босни и Херцеговини*, Сарајевски отворени центар, Сарајево, 2015. година.

Аутор у дијелу публикације под насловом „Заједница живота особа истог пола у Републици Хрватској“ (стр. 9-26) анализира одредбе Закона о животном партнерству из 2014. године којим се регулише заједница живота особа истог пола у Републици Хрватској. Овим законом се, поред брачне и ванбрачне заједнице које су регулисана Обитељским законом, признаје и животно партнерство и неформално de facto животно партнерство као заједница које представљају породични живот. Закон регулише услове за склапање и престанак животног партнерства, али и значајан обим права ЛГБТ особа. Тако животно партнерство производи одговарајућа правна дејства у погледу личних права и обавеза животних партнера, односа животних партнера у вези с дјеци, имовинских односа, наслеђивања, пореског статуса, статуса животних партнера у пензионом осигурању, статуса у систему социјалног стварања, права и обавеза животних партнера у систему обавезног здравственог осигурања и здравствене заштите, права и обавезе у вези са запошљавањем и радним односима, правним положајем у приступу јавним и тржишним услугама и јавноправним положајем животног партнерства.

(3 x 0,75 = 2,25 бода)

Члан комисије за одбрану рада другог циклуса, чл. 21, т. 14 Правилника (број бодова: 2):

Кандидат је био члан Комисије за преглед, оцјену и одбрану магистарског рада кандидата Данијеле Васиљевић под називом „Заштита и престанак права службености“, у коју је именован Одлуком Наставно-научног вијећа Правног факултета Универзитета у Бањој Луци бр. 12/3.416-II-6/14 од 12.05.2014. године. Одбрана рада завршена 29.05.2014. године.

(2 бода)

Вредновање наставничких способности у оквиру система квалитета на Универзитету, чл. 25 Правилника, односно чл. 1 Измјена и допуна Правилника (број бодова: 10, 8, 6 и -5):

Кандидат је у настави (предавања и вежбе) на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци на наставном предмету Грађанско право, а на основу анкете студената у академској 2013/14 годину остварио просјечно оцјену 3,41 за предавања и оцјену 3,43 за вежбе. Просјечна оцјена је $(3,41+3,43):2=3,42$.

(6 бодова)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 10,25 бода

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

Стручни рад у часопису националног значаја (с рецензијом), чл. 22, т. 4 Правилника (број бодова: 2):

1. Раденко, Јотановић, Садржина дјелатности јавног биљежника - нотара, *Правни савјетник*, Сарајево, бр. 1/2005, стр. 35-40;
2. Раденко, Јотановић, Новчана накнада појединих видова нематеријалне штете за претрпљене душевне болове, *Српска правна мисао*, бр. 45/2012, стр. 117-138.

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета, чл. 22, т. 22 Правилника (број бодова: 2):

1. Члан уредничког панела у приручнику „Родне предрасуде у примјени права: босанскохерцеговачки и међународни законски оквир и пракса“, Сарајево, 2017. година. Кандидат је у периоду од фебруара до септембра 2016. године учествовао на седам радионица које су се бавиле утицајем родних предрасуда на правну праксу у БиХ. Сваки од ових седам састанака био је усмјерен на разматрање литературе, идентифицирање родних предрасуда у одређеној области права, преглед доступних истраживања, те осмишљавање вјежби и дискусија које студентима и студијентицама права могу помоћи да схвате на који начин родне предрасуде присутне кроз право и примјену закона, те како ове предрасуде могу негативно утјешати на провођење правде. Као резултат ових активности публикован је приручник „Родне предрасуде у примјени права: босанскохерцеговачки и међународни законски оквир и пракса“, Сарајево, 2017. година, у којем је и кандидат један од чланова уредничког панела;

(2 бода)

2. Члан Удружења правника Републике Српске;

(2 бода)

3. Члан Комисије за лиценцирање измјена наставног плана на другом циклусу студијског програма Право на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву. Кандидат је на основу Рјешења Министарства просвјете и културе Републике Српске бр. 07.05/612-191-7/14 од 23.06.2015. године именован за члана Комисије за лиценцирање измјена наставног плана на другом циклусу студијског програма Право на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву;

(2 бода)

4. Члан Тима за провођење едукацијског програма за полагање стручног испита за заступнике и брокере у осигурању. Кандидат је Одлуком Агенције за осигурање Републике Српске бр. 05-516-1/13 од 27.03.2013. године и бр. 05-516-2-2/15 од 24.03.2015. године именован за члана тима за провођење едукацијског програма за полагање стручног испита за заступнике и брокере у осигурању;

(2 бода)

5. Координатор пројекта „Правна клиника из Еколошког права“. Кандидат је био координатор пројекта практичног (клиничког) образовања студената права под називом: „Правна клиника из Еколошког права“ који је на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци реализован у академској 2015/2016 години, уз сарадњу и подршку Центра за животну средину Бања Лука и организацију Арника из Прага (Чешка Република).

(2 бода)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 10 бодова

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 94,25 (категорија из чл. 19, Правилника: **74 бода**; категорија из чл. 21, Правилника: **10,25 бода**; категорија из чл. 22 Правилника: **10 бодова**)

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Комисија је размотрила пријаву кандидата доц. др Раденка Јотановића на расписани Конкурс за избор наставника (ванредног професора) за ужу научну област Грађанско право и грађанско процесно право.

На основу достављене документације и других доступних података о научном и стручном раду кандидата и његовом досадашњем педагошком ангажовању, као и на основу одредби Закона о високом образовању, Статута Универзитета у Бањој Луци и Правилника о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци, Комисија са задовољством предлаже Научно-наставном вијећу Правног факултета Универзитета у Бањој Луци да Сенату Универзитета у Бањој Луци упути приједлог да се доц. др Раденко Јотановић изабере у звање **ванредног професора** за ужу научну област Грађанско право и грађанско процесно право.

У Сарајеву, *24.05.2017.*
У Зеници, *28.05.2017.*
У Новом Саду, *01.06.2017.*

Потпис чланова комисије:

1. Проф. др Мелиха Повлакић, предсједник

Melih Povlakic

2. Проф. др Енес Хашић, члан и

Enes Hashic

3. Проф. др Јелена Видић-Трининић, члан.

Jelena Vidic-Trininic